

Feriegodtgørelse foreslaas fastsat periodisk sammen med de i Lovens § 12, 2. Stk., omhandlede Takster, der senest er fastsat ved Bekendtgørelse Nr. 123 af 20. April 1936. For Tidsrummet indtil Udfærdigelsen af førstkommende nye Takstbekendtgørelse foreslaas Feriegodtgørelsen fastsat til 30 Kr. aarlig. Som Følge af denne Ændring foreslaas endvidere Lovens § 9, Stk. 1, sidste Sætning, ændret saaledes, at Reservejordemoderen under Ferier oppebærer det fulde Vederlag for de af hende udførte Fødselsforretninger m. v., ligesom det allerede nu er Tilfældet under Vakancer.

Det er i Overensstemmelse med Princippet i Loven om Ferie med Løn en Forudsætning for den foreslaaede Ordning, at Distriktsjordemoderen faktisk holder Ferie i det nævnte Tidsrum; man har derfor stillet Forslag om, at Distriktsjordemoderen i Ferien kun maa udføre de Forretninger, som det ifølge Lovgivningen eller Jordemoderinstruksen paahviler hende at udføre, og om, at det Vederlag, som hun oppebærer for Jordemoderforretninger i Ferien, skal fradrages i Feriegodtgørelsen.

Under Hensyn til, at Staten gennem Alderstillæggene udreder indtil $\frac{1}{3}$ af Distriktsjordemoderens faste Løn, har man fundet det rimeligt, at Staten refunderer en Tredjedel af Feriegodtgørelsen. Den samlede Udgift til Ydelse af Feriegodtgørelse til Distriktsjordemødre kan anslaaes til ca. 18 000 Kr. om Aaret, hvoraf Staten efter Forslaget kommer til at bære ca. 6000 Kr.

Til § 7.

I Bestemmelsen om Mindstetakstbekendtgørelsen har man henvist til de nye Regler i Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg vedrørende det offentliges Pligt til i Trangstilfælde at yde Jordemoderhjælp samt til i visse andre Tilfælde at udbetale Jordemoderen den hende tilkommende Betaling for ydet Fødselshjælp.

Da Prisniveauet i de senere Aar har svinget meget, har man dernæst ment at burde tilvejebringe Hjemmel for at ændre de ved Mindstetakstbekendtgørelserne fastsatte Takster indenfor det Tidsrum af 5 Aar, for hvilket de normalt er fastsatte. For Finanssaarene 1936/37—1941/42 er Taksterne fastsat ved Bekendtgørelse Nr. 123 af 20. April 1936.

Til § 8.

De foreslaaede Ændringer af Jordemødrenes Pensionsforhold betyder en Forbedring paa følgende Punkter:

1) Pensionen beregnes efter Reglerne i Tjenestemandsløven af 1931 i Stedet for efter Tjenestemandsløven af 1919; Jordemødrene opnaar herved, at den højeste Pensionsbrøk stiger fra $\frac{40}{60}$ til $\frac{42}{60}$.

2) Det Fødselsantal, der lægges til Grund ved Udregningen af Pensionen, ansættes mindst til 50. Denne Ændring skyldes navnlig, at de Jordemødre, der oppebærer Tilskud i Henhold til Lovens § 8, Stk. 5, ellers er daarlige stillet end de øvrige Jordemødre, idet Tilskudet ikke medtages ved Pensionsberegningen.

3) Pensionen forøges i væsentlig Grad som Følge af den i § 4 foreslaaede Forhøjelse af Distriktsjordemødrenes Grundløn og Alderstillæg.

Ved en foretagen Beregning af, hvor meget de i nærværende Lovforslag foreslaaede Forbedringer i Distriktsjordemødrenes Pensioner vil betyde for en Jordemoder, der afskediges paa et Tidspunkt, hvor hun har alle Alderstillæg og kan faa sin Pension beregnet med højeste Pensionsbrøk, og som har medvirket ved 50 Fødsler om Aaret, har det vist sig, at Pensionen vil stige fra ca. 967 Kr. aarlig til ca. 1 225 Kr. aarlig, det vil sige med ca. 27 pCt.

Da de samlede Udgifter til Pensionering af Distriktsjordemødre her i Landet udgør ca. 200 000 Kr. om Aaret, vil Forhøjelsen af Pensionerne efterhaanden betyde en Merudgift for Staten og Kommunerne, der hver bærer Halvdelen af Pensionsudgifterne, paa i alt 54 000 Kr. aarligt. Da Ændringen i Beregningsmaaden kun kommer til Anvendelse paa de Jordemødre, der pensioneres efter Lovens Ikrafttrædelsesdato, vil man imidlertid kunne regne med, at Merudgiften i de førstkommende Aar vil blive forholdsvis lille.

Jordemoderforeningen har yderligere foreslaaet, at der udover Distriktsjordemødrenes normale Pension, saaledes som denne er forhøjet ved de i nærværende Forslag indeholdte Regler, skulde ydes afskedigede Distriktsjordemødre en Tillægspension svarende til Halvdelen af den normale Pension, dog saaledes at Distriktsjordemødrene skulde betale et Bidrag til Tillægspensionen svarende til $2\frac{1}{2}$ pCt. af deres Grundløn, Alderstillæg og Friboligens anslaaede Værdi eller den i Jordemoderlovens § 8 omhandlede Godtgørelse. Indenrigsministeriet har dog ikke ment at burde fremsætte Forslag herom, bl. a. fordi Jordemødre, hvis Pension skulde beregnes med højeste Pensionsbrøk, herved vilde faa en